

Dos amics que vulgueren ser sants... En ocasions la paraula santedat queda lluny del nostre horitzó, desitjos i inquietuds ordinàries. Potser en algun temps, amb el fervor juvenil, vam fer l'intent d'aixecar el vol, però per l'amor propi, neciesa o per la flaqueza, lluny de la humilitat i la font de la gràcia, de la mirada de Crist i l'Església, vam ser derrotats, i cansats pel combat i la creu, com els peixos morts, vam consentir a deixar-nos arrossegar pel corrent de la moda i el relativisme regnant. Tot i això, cada diumenge, les campanes de l'Església, la visió de la pila baptismal en què vam ser engendrats, quan celebrem el poder de la resurrecció de Crist, s'eixampla el nostre cor i som atrets una altra vegada a les alçades celestials, som cridats a viure d'acord amb la fe i l'esperança, amb la comunió transformant amb el Crist. Quin temps tan bonic el de l'estiu, temps d'avorrir-se, de veure les coses clares, de plantar humilment els fonaments d'una vida nova i lliure, una vida en gràcia. Amb quina facilitat preguntem als petits *Què vols ser de gran? Què estudiaràs el proper curs? Quins plans tens per a l'estiu?*, i per què no afegir també: *saps què vol Déu de tu? t'has plantejat ser sant?* La joventut anhela ideals autèntics i bells, no es conforma amb les sobres. Ajudem-los a apuntar alt, desitgem la santedat, que siguin amics forts de Déu. La santedat no consisteix a escalar grans muntanyes amb les pròpies forces, tampoc a deixar-se cremar viu perquè sí: la santedat resideix en la perfecció de la caritat. Estimar perfectament Déu i el germà. Estimar perfectament, amb puresa d'intenció, de tot cor, al moment present, gratuïtament, pacientment. *“Cada un pel seu camí”, diu el Concili. Aleshores, no es tracta de descoratjar-se quan un contempla models de santedat que li semblen inabastables. Hi ha testimonis que són útils per estimular-nos i motivar-nos, però no perquè tractem de copiar-los, perquè això fins i tot podria allunyar-nos del camí únic i diferent que el Senyor té per a nosaltres. El que interessa és que cada creient discerneixi el seu propi camí i tregui a la llum el millor de si, allò tan personal que Déu hi ha posat (cf. 1Co 12, 7), i no que es desgasti intentant imitar alguna cosa que no ha estat pensat per a ell. Tots estem cridats a ser testimonis, però «hi ha moltes formes existencials de testimoniatge». De fet, quan el gran místic sant Joan de la Creu escrivia el Càntic Espiritual, preferia evitar regles fixes per a tothom i explicava que els seus versos estaven escrits perquè cadascú els aprofiti «segons la seva manera». Perquè la vida divina es comunica «a uns en una manera i a altres en una altra» (Papa Francesc, *Gaudete et exultate* núm. 11). Aquest camí no el podràs fer sol... Et caldrà un amic que també vulgui ser sant, et caldrà la comunitat: pot ser la teva esposa, el teu marit, un moviment de l'Església, la teva Parròquia. Així comença l'epopeia de la vostra nova vida: *Dos amics que volgueren ser sants.**

Vida parroquial

LL = St. Andreu de Llavaneres | SV = St. Vicenç de Montalt | CA = Sta. Maria de Caldes d'Estrac

Solemnitat de l'Assumpció a St. Vicenç. Dilluns 15 d'agost a les 11 h., missa solemne presidida per Mn. Antoni Vidal Gómez del Moral, sacerdot estudiant de Patrística a Roma.

Mercat de Brocanters. Des de la tarda del Divendres 19 fins al migdia del diumenge 21 d'agost. A benefici Parròquia, Caritas i Escola Sagrat Cor a Nandurbar (Índia). Horaris: 10:30-13:30 h. i 17:30-20:30 h. Si teniu objectes per portar-hi ho podeu fer dels dies 17 al 19 d'agost.

Benedicció Majòlica Mare de Déu de Llorita al seu parc a St. Andreu. Dilluns 22 d'agost, festa de Sta. Maria Reina, després de missa de 19 h., rosari cantat, benedicció i piscolabis.

HORARIS DE MISSA									
	Vigília festius	Diumenges i festius		Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte
St. Andreu de Llavaneres	19:00	11:30	19:00*	19:00	19:00	10:00	19:00	19:00	19:00
St. Pere (Llavaneres)		13:00 (estiu: a les 10 h.)							
St. Vicenç de Montalt	20:00	10:00	20:00*		20:00*	20:00*		20:00*	20:00
Carme (Caldes)		12:00**							
Sta. Maria de Caldes		(de Rams a Corpus)					10:00**		10:00**

* castellà /** bilingüe

Església de St. Pere: en l'horari d'estiu, que va del 1r Diumenge de Juny fins al 4rt de Setembre, la missa és a les 10 h

Església del Carme (Caldes): De Rams a Corpus inclosos, aquesta missa es trasllada a la Parròquia de Sta. Maria

Adoració eucarística: St. Andreu: Dijous de 19:30-20 h. i 2n i 4rt Divendres, de 10-19 h.

Contacte: Despatx: Sr. Joan Ferrer, tel. 696 595 703 | Mn. Andrew Llanes | Mn. David Navarro, tel. 697 754 759

santandreu473@arqbcn.cat | santvicenc690@arqbcn.cat | santamaria322@arqbcn.cat | <https://parroquies3viles.com/>

Dos amigos que quisieron ser santos... En ocasiones la palabra santidad queda lejos de nuestro horizonte, deseos e inquietudes ordinarias. Quizá en el algún tiempo con el fervor juvenil hicimos el intento de levantar el vuelo, pero por el amor propio, necedad o por la flaqueza, lejos de la humildad y la fuente de la gracia, de la mirada de Cristo y la Iglesia, fuimos derrotados, y cansados por el combate y la cruz, como los peces muertos, consentimos en dejarnos arrastrar por la corriente de la moda y el relativismo reinante. Sin embargo, cada domingo, las campanas de la Iglesia, la visión de la pila bautismal en la que fuimos engendrados a la vida eterna, al celebrar el poder de la resurrección de Cristo, se ensancha nuestro corazón y somos atraídos otra vez a las alturas, somos llamados a vivir conforme a la fe y la esperanza, a la comunión transformante con Cristo. Qué tiempo tan bello el de verano, el de aburrirse, el de ver las cosas claras, el de plantar humildemente los fundamentos de una vida nueva y libre, una vida en gracia. Con qué facilidad preguntamos a los pequeños *¿Qué quieres ser de mayor? ¿Qué estudiarás el próximo curso? ¿Qué planes tienes para el verano?*, y qué sonrojo nos da a veces añadir *¿sabes qué quiere Dios de ti? ¿te has planteado ser santo?* La juventud anhela ideales auténticos y bellos, no se conforma con las sobras. Ayudémosles a apuntar alto, deseemos la santidad, que sean amigos fuertes de Dios. La santidad no consiste en escalar grandes montañas con las propias fuerzas, tampoco en dejarse quemar vivo porque sí: la santidad reside en la perfección en la caridad. Amar perfectamente a Dios y al hermano. Amar perfectamente, con pureza de intención, de todo corazón, en el momento presente, gratuitamente, pacientemente. *«Cada uno por su camino», dice el Concilio. Entonces, no se trata de desalentarse cuando uno contempla modelos de santidad que le parecen inalcanzables. Hay testimonios que son útiles para estimularnos y motivarnos, pero no para que tratemos de copiarlos, porque eso hasta podría alejarnos del camino único y diferente que el Señor tiene para nosotros. Lo que interesa es que cada creyente discierna su propio camino y saque a la luz lo mejor de sí, aquello tan personal que Dios ha puesto en él (cf. 1 Co 12, 7), y no que se desgaste intentando imitar algo que no ha sido pensado para él. Todos estamos llamados a ser testigos, pero «existen muchas formas existenciales de testimonio». De hecho, cuando el gran místico san Juan de la Cruz escribía su Cántico Espiritual, prefería evitar reglas fijas para todos y explicaba que sus versos estaban escritos para que cada uno los aproveche «según su modo». Porque la vida divina se comunica «a unos en una manera y a otros en otra» (Papa Francisco, *Gaudete et exsultate* núm. 11). Este camino no lo podrás hacer solo... Necesitarás un amigo que quiera también ser santo, necesitarás la comunidad: quizá tu esposa, tu esposo, un movimiento de la Iglesia, tu Parroquia. Así comienza la epopeya de vuestra nueva vida: *Dos amigos que quisieron ser santos.**